

fra Direktøren for „Det forenede Dampskibsselskab“, og jeg tror, Etatsraad Andersen, Direktøren for „Østasiatisk Kompagni“, har udtalt sig i lignende Retning. (Afbrydelse: Det hjalp ikke.) Nej, det hjalp desværre ikke. Man maa i denne Sammenhæng egentlig ogsaa spørge: Hvorfor har den høje Regering ikke gjort noget for at standse dette Børsspil? Det er et ejendommeligt Forhold, at medens al anden Handel er baandlagt, medens man for Tiden ikke har Lov til at sælge Varer saaledes, at Konjunkturavancen tages i Betragtning — der maa kun lægges de Udgifter til, man har haft siden første Februar —, har man Lov til paa Børsen at handle med Konjunkturavancerne og drive dem op i en Grad, som ikke alene i sig selv turde medføre uheldige Virkninger, men som ogsaa er skadelig for de Erhverv, hvis Værdier er Genstand for hele denne Spekulation. Jeg synes, man noget maa undre sig over, at den høje Regering ikke for længe siden med en ganske anden Kraft har grebet ind i Handelen med disse Værdier. Det vilde ganske vist have medført, at der ikke havde været saa store Merindkomster paa visse Hænder, af hvilke man kunde kræve Skat, men vi havde da undgaaet her i Landet at regne med fiktive Værdiopskruninger, fiktive Værdier, der omsættes i Luksusforbrug. Saa vilde der ganske vist paa denne Konto være kommet mindre i Finansministerens Kasse, men vi havde haft sundere Finansforhold her i Landet. Jeg har nogen Ret til at rejse dette Spørgsmaal, thi ved første Behandling af Skibsfartsloven i dette høje Ting henstillede jeg, at man gik en anden Vej end den, der den Gang var Tale om, og gjorde opmærksom paa, at der i den overordentlige Kommission af et andet Medlem af denne og mig var stillet Forslag om, at man hellere ved Lov skulde begrænse det Udbytte, som maatte udbetales — det var den Gang Skibsfarten, der var Tale om —, til et Maksimum af 20 pCt. og kræve, at de øvrige Indtægter, Skibsselskaberne maatte have, skulde gemmes til at styrke den danske Handelsflaade efter Krigen. Men er siden kommet ind paa den Betragtning, at saadanne Baandlæggelser for at styrke Handelsflaaden efter Krigen ikke er uberettigede. Man kunde

jo, da man har sat saa mange andre Maksimalpriser, ogsaa meget vel have sat en Maksimalpris paa Skibsfartskuponer. Hvis man den Gang havde fulgt dette Forslag og sat et Maksimumsudbytte paa 20 pCt., vilde det have været umuligt at drive den uhyre Svindel med Skibsfartsaktier, som har fundet Sted, og for hvilken man ikke ser, at der paa noget Punkt er lagt Hindringer i Vejen fra Regeringens Side.

Jeg gør altsaa en bestemt Adskillelse mellem de store Merindtægter, som skriver sig fra Spekulation, Børsspekulation og Aktiehandel, og de Merindtægter, som er reelle, virkelige Værdiforøgelse, Merindtægter i Handel og Industri. Og her vil jeg gøre opmærksom paa, at den Handel og den Industri, som nu arbejder under Krigen, staar overfor det samme Problem, som jeg hentydede til med Hensyn til Landbruget, at de højere Værdier, der kan være til Stede paa de omsættelige Poster henholdsvis paa Kreaturer og paa Varer og andet, maaske vil vise sig meget hurtigt at svinde. Det er en gammel Erfaring i al den Handel, som har betydelige Lagre, som har Lagre af Træ, Jern, Staal, af Manufakturvarer o. s. v., at den Konjunkturførtjeneste, der under stigende Konjunkturer ligger i dem, i Almindelighed gaar tabt igen under de faldende Konjunkturer. Det er det, som ofte har voldt, at saa mange Handelshuse, der ikke tilstrækkelig klart har forstaaet dette og taget Forholdsregler i saa Henseende, f. Eks. Kornhuse, har haft saa kort en Levedygtighed. Det er nylig blevet udførligt skildret for den enkelte Branches Vedkommende i en interessant Artikel i „Nationaltidende“ af Grosserer Peschke Køedt. Derfor er dette, at der tages en stor Merindkomstskat af denne Art af Fortjenester, under visse Omstændigheder en meget farlig Metode for de paagældende Erhverv, som i Forvejen af deres Indtægt maa betale meget betydelige Skatter, der gaar op til 20—30 pCt. eller mere. Skal der nu gennem Merindkomstskatten flere Aar efter hinanden afleveres de i Forhold til Tiden før Krigen betydelige Procenter, der her er Tale om, op til 15—20 pCt., hvorledes skal da senere Tab dækkes under den nedadgaaende Konjunktur, naar Pengene atter tabes?

Det maa heller ikke glemmes, hvad jeg tidligere har haft Lejlighed til at fremhæve,